

PvdA, durf eens een vrouw te kiezen

Jan Pronk is een goede politicus maar Lilianne Ploumen is een betere partijvoorzitter voor de PvdA.

Jeltje van Nieuwenhoven en Heleen Mees

voormalig voorzitter van de Tweede Kamer en columnist, vice-voorzitter van de PvdA-afdeling New York

Er is de laatste tijd gelukkig veel aandacht voor de positie van meisjes en vrouwen in Nederland. Dankzij Ayaan Hirsi Ali is het spotlicht komen te staan op ontoelaatbare praktijken als eerwraak, meisjesbesnijdenis en gedwongen huwelijken. Met haar alom geprezen documentaire *Beperkt Houdbaar* over borstvergroting, schaamlipverkleining en andere cosmetische ingrepen heeft Sunny Bergman het startschot gegeven voor de discussie over de dwang van het schoonheidsideaal.

Onder invloed van de tweede feministische golf is er in ons land veel bereikt op het gebied van gelijke rechten en keuzevrijheid voor meisjes en vrouwen. Toch gaat het nog steeds om een – ook in economisch opzicht – kwetsbare groep. Overal ter wereld lopen vrouwen twee keer zoveel risico als mannen om in armoede te leven. Dat is in een welvarend land als Nederland niet anders. Met name de positie van alleenstaande vrouwen, al dan niet met thuiswonende kinderen, is zorgelijk en blijft vaak onderbelicht. Alleenstaande vrouwen vormen 68 procent van het klantenbestand van de voedselbanken, alleenstaande mannen 15 procent en gezinnen de resterende 17 procent.

Wie het armoedeprobleem te lijf wil gaan, zal zich sterk moeten maken voor de economische zelfstandigheid van vrouwen. Maar liefst 60 procent van de gehuwde vrouwen met thuiswonende kinderen is economisch afhankelijk van haar partner. In een land waar meer dan één op de drie huwelijken uitmond in een echtscheiding is dat een sociaal probleem van formaat. De Partij van de Arbeid moet zich daarom inzetten voor verbetering van de positie

Feministe Joke Smit.

FOTO ANP

van vrouwen op de arbeidsmarkt.

De knelpunten zijn bekend: vrouwen stoppen met werken als er kinderen komen vanwege dure of kwalitatief ondermaatse kinderopvang. Vrouwen stoppen ook met werken omdat ze nog steeds minder betaald krijgen voor hetzelfde werk. Vrouwen die wel blijven werken en tot het middenmanagement doordringen blijven daar vervolgens steken als gevolg van het glazen plafond. Nederland staat daardoor samen met Pakistan onderaan een internationale ranglijst als het gaat om vrouwen in de top van het bedrijfsleven.

Zoals Stine Jensen en Çilay Özdemir terecht opmerkten in een ingezonden stuk in *NRC Handelsblad* van 2 mei 2007 wordt een economisch zelfstandige vrouw minder snel gedwongen uitgethuwelijkt. Zo'n vrouw kan ook makkelijker stelling nemen tegen besnijdenis van haar nictjes door hen onder haar hoede te nemen. Meisjes hebben ook sterke vrouwelijke rolmodellen nodig zodat ze weten dat ze niet met een jongen naar bed hoeven voor een lip-

penstift of een paar Prada laarzen en zodat ze zien dat mannen het niet alleen voor het zeggen hebben.

We zijn er trots op dat de Partij van de Arbeid altijd een voortrekkersrol heeft gespeeld bij de benoeming van vrouwen op belangrijke maatschappelijke posities. De PvdA-fracties in de Eerste en Tweede Kamer bestaan voor de helft uit vrouwen, en ook van de PvdA-bewindspersonen in het huidige kabinet is de helft vrouw. Ook in het lokaal bestuur en andere bestuurlijke sleutelposities in de samenleving zijn vrouwen dankzij de PvdA goed vertegenwoordigd.

Onder de kandidaten voor het partijvoorzitterschap bevindt zich één vrouw, Lilianne Ploumen. Ze is bekwaam en sympathiek. Ze laat zich op geen enkele manier uit het veld slaan en weet hele rake interventies te geven, niet op de voorgrond om te pronken maar alleen om dat te doen wat nodig is. Vanuit haar ervaring als directeur van Cordaid, een organisatie waarin heel veel idealistische vrijwilligers werken, weet zij dat er tact, inspiratie en duidelijk optreden nodig is als je iets wilt bereiken.

„Ik ben geen manager van 'maakt niet uit wat', ik wil me kunnen verbinden met idealen”, zei Ploumen in een interview. Ze heeft de visie om van de partij een plek te maken waar velen zich thuis en welkom voelen, zich voor in willen zetten en ze heeft het vermogen en de capaciteiten om dat waar te maken. Jan Pronk is een goede politicus maar Lilianne Ploumen is een betere partijvoorzitter.

Een kwart eeuw geleden schreef Joke Smit, die samen met Hedy d'Ancona het boegbeeld was van de tweede feministische golf, over „een land waar vrouwen willen wonen; waar vrouw zijn niet betekent tweederangs en bang en klein.” Dat is een land waar vrouwen minister of Kamerlid kunnen worden, of zelfs minister-president. Dat is een land waar een getalenteerde vrouw als Lilianne Ploumen tot partijvoorzitter wordt gekozen.